

**Sujungtos bylos T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP,
T-60/02 OP ir T-61/02 OP**

**Dresdner Bank AG ir kt.
prieš
Europos Bendrijų Komisiją**

„Konkurencija — EB 81 straipsnis — Susitarimas dėl grynųjų pinigų keitimo paslaugų kainų nustatymo ir mokesčio apskaičiavimo tvarkos — Vokietija — Pažeidimo įrodymai — Prašymas panaikinti sprendimus“

2006 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas II - 3572

Sprendimo santrauka

1. *Procesas — Prašymas panaikinti sprendimus*
(Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalis ir 122 straipsnio 4 dalis)
2. *Konkurencija — Karteliai — Susitarimai tarp įmonių — Sąvoka*
(EB 81 straipsnio 1 dalis)
3. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos sprendimas, kuriuo konstatuojamas pažeidimas*
(EB 81 straipsnio 1 dalis)

4. *Bendrijos teisė — Principai — Pagrindinės teisės — Nekaltumo prezumpcija*
5. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos sprendimas, kuriuo konstatuojamas pažeidimas — Teisminė kontrolė*
6. *Konkurencija — Karteliai — Įrodymai*
7. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Teisės į gynybą paisymas — Pranešimas apie kaltinimus — Būtinias turinys*
8. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Teisės į gynybą paisymas*

1. Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 122 straipsnio 4 dalyje numatyto prašymo panaikinti sprendimą proceso tikslas – leisti teismui iš naujo išnagrinėti ginčą remiantis rungtyniškumo principu neatsižvelgiant į tai, ką jis nusprendė už akių priimtame sprendime. Kadangi Procedūros reglamente nėra nuostatos, numatančios priešingai, prašymą panaikinti sprendimą pateikusi šalis iš esmės gali laisvai pateikti argumentus neapsiribodama vien sprendimuose už akių nurodytų pagrindų paneigimu.

aklavietę, jeigu prašymas panaikinti sprendimą būtų pagrįstas: Pirmosios instancijos teismas, pripažinęs, kad jis negali patvirtinti sprendime už akių esančio sprendimo, pagal kurį vienas iš pagrindų yra pagrįstas, laikydamasis rungtyniškumo principo negalėtų nuspręsti dėl kitų ieškinio pagrindų.

(žr. 43, 44 punktus)

Atsižvelgiant į prašymo panaikinti sprendimą proceso tikslą, Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalyje numatyto draudimo nurodyti naujus pagrindus per procesą negalima aiškinti kaip neleidžiančio prašymą panaikinti sprendimą pateikusiai šaliai remtis pagrindais, kuriuos ji galėjo nurodyti jau gynybos stadijoje. Toks šio straipsnio aiškinimas neturėtų prasmės, nes kiltų pavojus, kad jis nuvestų į procesinę

2. Susitarimui EB 81 straipsnio 1 dalies prasme pripažinti reikia ir pakanka, kad atitinkamos įmonės būtų išreiškusios savo bendrą valią elgtis rinkoje tam tikru būdu. Kalbant apie šios bendros valios išreiškimo formą, pakanka, kad susitarimas išreikštų jo šalių valią elgtis rinkoje pagal jo sąlygas. Iš to išplaukia, kad

susitarimo sąvoka EB 81 straipsnio 1 dalies prasme suponuoja mažiausiai dviejų šalių valios suderinimą, kurio išraiškos forma, jeigu ji tiksliai perteikia šalių valią, nėra svarbi.

Europos Akto preambulė bei ES sutarties 6 straipsnio 2 dalis – sudaro bendruosius Bendrijos teisės principus.

(žr. 53–55 punktus)

3. Kiek tai susiję su EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimo įrodymų pateikimu, Komisija turi įrodyti savo konstatuotus pažeidimus ir pateikti pakankamus teisinius įrodymus, patvirtinančius pažeidimą sudarančių faktinių aplinkybių buvimą.

Atsižvelgiant į nagrinėjamų pažeidimų pobūdį ir už juos paskirtų sankcijų pobūdį bei griežtumą, nekaltumo prezumpcijos principas taikomas procedūroms dėl įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių pažeidimų, per kurias gali būti skirtos vienkartinės arba periodiškai mokamos baudos. Į šį principą būtina atsižvelgti nagrinėjant ieškinį dėl sprendimo, kuriuo paskirta bauda, panaikinimo. Teismui turint abejonių, jos turėtų būti aiškinamos įmonės, kuriai skirtas pažeidimą konstatuojantis sprendimas, naudai. Todėl teismas negali pripažinti, kad Komisija pateikė pakankamus teisinius pažeidimo buvimo įrodymus, jei šiuo klausimu vis dar turi abejonių.

(žr. 59 punktą)

4. Nekaltumo prezumpcijos principas, išplaukiantis iš Europos žmogaus teisių konvencijos 6 straipsnio 2 dalies, yra viena pagrindinių teisių, kurios – remiantis Teisingumo Teismo praktika, kaip tą, be kita ko, patvirtina Suvestinio

Todėl būtina, kad Komisija pateiktų tikslius ir neprieštaringus įrodymus, patvirtinančius, kad pažeidimas buvo padarytas. Vis dėlto kiekvienas Komisijos pateiktas įrodymas nebūtinai turi atitikti šiuos kriterijus kiekvieno pažeidimo elemento atžvilgiu. Pakanka, kad šį reikalavimą atitiktų institucijos pateiktų įrodymų visuma, vertinama bendrai.

Todėl antikonkurencinė praktika arba susitarimas gali būti nustatomi iš tam tikro skaičiaus sutapimų ir įrodymų, kurie, nagrinėjant juos kartu, gali įrodyti konkurencijos taisyklių pažeidimą, jeigu nėra kito logiško paaiškinimo.

6. Kai konstatuojamas konkurencijos taisyklių pažeidimas, siekiant įvertinti dokumento įrodomąją galią reikia patikrinti jame nurodytos informacijos patikimumą, visų pirma reikia atsižvelgti į dokumento kilmę, parengimo aplinkybes, adresatą ir atsakyti į klausimą, ar jo turinys atrodo pagrįstas ir patikimas.

(žr. 60–63, 65 punktus)

(žr. 121 punktą)

5. Kalbant apie teismo atliekamos Komisijos sprendimų konkurencijos taisyklių taikymo srityje teisėtumo kontrolės apimtį, egzistuoja esminis skirtumas tarp duomenų ir faktinių išvadų, kuriuos teismas, atsižvelgdamas į jam pateiktus įrodymus ir argumentus, gali pripažinti esant neteisingus, bei ekonominio įvertinimo. Šiuo atžvilgiu, nors Pirmosios instancijos teismas negali pakeisti Komisijos ekonominio vertinimo savuoju, jis turi patikrinti ne tik pateikiamų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai atspindi visus esminius duomenis, į kuriuos reikėjo atsižvelgti vertinant kompleksinę situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas.

7. Užtikrinant teisę į gynybą reikalaujama, kad įmonė, kuriai skirtas Komisijos sprendimas dėl konkurencijos taisyklių pažeidimo, galėtų tinkamai išdėstyti savo nuomonę apie Komisijos nurodytų faktų, kaltinimų ir aplinkybių tikrumą ir reikšmingumą.

Pranešime apie kaltinimus reikia pakankamai aiškiai, nors ir glaustai, nurodyti visus kaltinimus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų iš tikrųjų sužinoti, kokiomis veikomis juos kaltina Komisija. Iš tiesų tik įvykdžius tokią sąlygą pranešimas apie kaltinimus gali atlikti Bendrijos

(žr. 66, 67 punktus)

reglamentuose jam nustatyta funkcija – pateikti įmonėms ir įmonių asociacijoms visą informaciją, kad jos galėtų veiksmingai pasinaudoti savo teisėmis į gynybą prieš Komisijai priimant galutinį sprendimą.

Iš esmės tik pranešime apie kaltinimus cituoti ar nurodyti dokumentai gali būti priimtini įrodymai.

(žr. 155–157 punktus)

8. Dokumentą galima laikyti apkaltinamuoju įrodymu, tik jeigu Komisija jį naudojo įmonės padaryto pažeidimo konstatavimui pagrįsti. Norint įrodyti įmonės teisės į gynybą pažeidimą nepakanka, kad ši įmonė įrodytų, jog per administracinę procedūrą ji negalėjo pareikšti savo nuomonės dėl dokumento, kuriuo buvo kaip nors pasiremta ginčijamame sprendime. Reikia, kad ji įrodytų, jog Komisija šiuo dokumentu ginčijamame sprendime rėmėsi kaip įrodymu, pagrindžiančiu pažeidimą, kurį padarant dalyvavo įmonė.

(žr. 158 punktą)